

„hogy egyek legyenek”

JN 17,20

A komáromi Szent András Plébánia hírlevele

II/32. szám

IKir 19,9a.11-13a; Róm 9,1-5; Mt 14,22-23

„Mikor beszálltak a bárkába, a szél elállt.”

Amilyen vészjósló a vihar előtti csend, olyan titokzatos a vihar utáni. Olyan könnyű, szinte súlytalan, hogy alig lehet észrevenni benne Isten jelenlétét. Nem is nagyon sikerülhet másnak, mint aki maga is átélte azt az egzisztenciális fenyegetettséget, amikor már-már összecsaptak feje fölött a hullámok. Mindennek a végén, a hirtelen beálló csendben még őt is megkísérheti a gondolat, hogy hátha csak érzékcsalódás volt az egész, s feledve – vagy inkább szégyellve? – előbbi kiszolgáltatottságát, elmulasztja, hogy figyeljen Istenre, akihez a viharban önkéntelenül is kiáltott, s aki most a csöndbe öltözve válaszol.

Isten nem az erődemonstrációk és félelmetes jelenések Istene. Ő nem félelmet akar kelteni bennünk, így csikarva ki hódolatunkat, hanem az enyhe szellő suttogásában van jelen, hogy intimitásába vonjon.

Pedig Ura ő a természet vad erőinek is, az ő követői a szelek, és szolgálói az égető tüzek, de annyira hatalmas, hogy az elemek tombolása sem tudja méltón kifejezni az ő végtelen hatalmát, ezért inkább azt választja jelenléte hordozására, ami a természetben a legkevésbé sem félelmetes.

Az ember tud vihart kelteni, lecsillapítani azonban nem tudja. Ki tudja engedni a palackból a szellemet, de visszazárni nem tudja. Fel tudja korbácsolni az indulatokat és szenvedélyeket, de azután elveszti uralmát fölöttük.

Ahol a vihar elül, a kedélyek megnyugszanak, a béke helyreáll, mindenütt az Isten van jelen. Ilyenkor kellene hódolva leborulni előtte, aki uralkodik a természet erői fölött.

S aki képes őt felismerni az enyhe szellő suttogásában, az nem veszíti el bizalmát benne – a szélzúgás és a vihar tombolása közepette sem. Már nem úgy fogja őt keresni, mint haragvó és erejét próbálgató istenséget, hanem mint a viharon túlról üzenő Emberfiát, aki azt mondja: „Bátorság! *Én vagyok! Ne féljete!*” És nem fél kilépni a háborgó tengerre, mert ha Jézus hívja, akkor az ellenszél nem tartóztathatja föl, s a hullámok nem boríthatják el, eljut az Úrhoz, és vele együtt száll be újra a bárkába. S lám, megszűnik a tenger háborgása, a szél eláll, s a bárka nyugodtan folytatja útját a biztos kikötő felé.

Forrás: Barsi Balázs-Telek Péter-Pál: Magasság és mélység – Évközi idő

MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOGASSZONY)

XII. Piusz pápának *Munificentissimus Deus* kezdetű apostoli rendelkezéséből

Tested szent és dicsőséges

A szent egyházatyák és nagy hittudósok az Istenszülő mennybevételéről úgy beszéltek ünnepi homíliáikban és szentbeszédekben a néphez, hogy az a keresztény hívők előtt már ismeretes és elfogadott igazság, s azt még érthetőbben ki is fejtették. Az ünnep értelmét és tartalmát mélyreható érvekkel tárták hallgatóik elé. Főként azt igyekeztek világosan kifejtetni, hogy ezen az ünnepen nemcsak azt ünnepeljük, hogy a Boldogságos Szűz Mária teste nem volt alávetve a romlandóságnak, hanem azt is, hogy ő a halál felett diadalt aratott, és egyszülött Fiának, Jézus Krisztusnak példájára az ő teste is megdicsőült a mennyben.

Ennek az egyházi hagyományban levő igazságnak a legkiválóbb hirdetője Damaszkuszi Szent János Amikor a Boldogságos Istenanya test szerinti mennybevételét párhuzamba állítja az ő többi kiválóságával és kiváltságával, lángoló ékesszólásával azt mondja: „Illő volt, hogy ő, aki szüzességét a szüléskor is sértetlenül megőrizte, halála után is megőrizze testét minden romlástól. Illő volt, hogy ő, aki Teremtőjét gyermekeként hordozta méhében, Isten hajlékába jusson. Illő volt, hogy a jegyes, akit az Atya jegyzett el, a mennyei otthonban lakjék. Illő volt, hogy ő, aki szülésekor a

fájdalom törétől mentes maradt, de amikor Fiát a keresztfán látta, a szívét döfte át a fájdalom tőre, ott látta Fiát az Atya mellett trónolni. Illő volt, hogy az Isten Anyjái is legyen az, ami a Fiáié, és hogy minden teremtmény tisztelje őt mint Isten Anyját és szolgálóleányát.”

Konstantinápolyi Szent Germánosz kifejti, hogy az Istenszülő Szűz Mária testének romolhatatlansága és mennybe felvétele nemcsak annak a következménye, hogy ő Istenanya, hanem szűzi testének egészen különleges szentségéből is következik ez: „Te – miként a Szentírás mondja – nemcsak szépségben (Zsolt 44, 5) tündökölsz, de szűzi tested egészen szent, egészen tiszta, egészen az Isten otthona; ebből az is következik, hogy nem porlad el, hanem ez az emberi test romlás nélkül a romolhatatlan dicső életbe való. Élő és fölséges, sértetlen, és részese a tökéletes életnek.”

Egy másik régi író pedig így bizonyít: „A mi Üdvözítő Istenünknek, Krisztusnak, az élet és halhatatlanság adományozójának boldogságos Anyja Krisztus által él romolhatatlan testben mindörökké, ő támasztotta fel sírjából, ő vette fel magához a mennybe, hiszen egyedül csak ő tudta ezt megtenni.”

A szent egyházatyáknak minden bizonyítéka és megfontolása, mint végső alapra, a Szentírásra támaszkodik, amely Isten szent Anyját úgy állítja szemünk elé, mint aki isteni Fiával a legszorosabb kapcsolatban van, és az ő emberi sorsában mindig részesedik.

Főként pedig arra kell nagyon figyelni, hogy a szent atyák már a második századtól kezdve Szűz Máriát úgy említik, mint új Évát az új Ádám mellett. Bár alá van neki rendelve, de mégis a legszorosabb kapcsolatban van vele még abban a harcban is, amelyet az ősevangélium előrejelzése szerint az alvilági ellenséggel szemben a bűn és halál feletti teljes győzelem fejezett be. E kettő feletti győzelmet a nemzetek Apostola mindig összekapcsolja írásaiban. Mivel pedig Krisztus dicsőséges feltámadása ennek az említett győzelemnek a lényeges része és egyben végső győzelmi jele, azért ebből arra is kell következtetni, hogy Mária szűzi teste is megdicsőült, hiszen Fiának ez a harca közös volt a Boldogságos Szűz harcával. Ugyanez az Apostol ugyanis ezt mondja: *Amikor ez a halandó test halhatatlanságba öltözik, akkor teljeseedik az Írás szava: A győzelem elnyelte a halált* (vö. 1 Kor 15, 53).

Ezért tehát Isten fölséges Anyja Istennek ugyanazon egyetlen, előre elhatározott akarata szerint titokzatos módon egybekapcsolódott Jézus Krisztussal: szeplőtelen fogantatásában, istenanyaságában és sértetlen szüzességében, és azzal, hogy oly nemes társa volt Megváltó Istenünknek, aki teljes diadalt aratott a bűn és annak minden következménye felett, így Szűz Mária végül is mintegy kiváltságainak legfőbb koronájaként elnyerte a mentessé-

get a sírban való romlástól, és – szent Fiához hasonlóan – legyőzve a halált, testével és lelkével felvétetett a mennyei dicsőségbe, ahol szent Fiának, az örökkévalóság halhatatlan Királyának a jobbján mint Királynő tündököl.

HOGYAN VÁLJUNK SZENTTÉ? II.

Az olyan végtelenül gazdag és mégis egyszerű valóságot, mint amilyen a keresztény életszentség, szerencsésebb dolog előbb körüljárni, különböző oldalakról szemlélni, megkülönböztetni a hozzá hasonló s a mindennapi szóhasználatban és ítéletalkotásban vele sokszor össze is kevert valóságoktól, mint egyből megpróbálni definiálni. Ha majd e tisztázás után talán sikerül megfogalmazni, mi is az az életszentség, akkor ez a meghatározás nem jelent mást, mint hogy a kinyilatkoztatás alapján a keresztény élet lényegére tapintunk.

Az elmúlt században kutatások, elemzések egész sorával, a lélektan és társadalomtudományok legkülönbözőbb módszereivel próbálták a szentséget „tudományosan” megragadni, vagy legalábbis magyarázatot találni a szentek titkára, szokatlan, a közízléssel sokszor homlokegyenest ellenkező életvitelére. Egyes tudósok úgy gondolták, leleplezték a szenteket, mert találtak életükben valamilyen lelki sérülést vagy legalább erre utaló jelet, amire aztán visszavezették egész viselkedésüket. Ezzel azonban inkább csak magukat leplezték le: nem mertek szembenézni az embernek a szent Istenhez fűződő reális vonatkozásával, vagyis úgy jártak el, mintha valaki egy háromdimenziós tárgyról készített kétdimenziós rajzot vagy fényképet nevezné magának az eredeti tárgynak, tagadva annak háromdimenziós voltát. Az, hogy létezik-e Isten, hogy van-e örök élet, olyan kérdések, amelyeket nem lehet lesöpörni azzal, hogy aki ezt a kérdést fölteszi, például kisebbségi komplexusban szenved. A szellemi valóságoknak önálló létezésük van, függetlenül attól a személytől, aki az ezekre vonatkozó kérdést fölteszi. Ezekre a kérdésekre igennel vagy nemmel lehet válaszolni, illetve harmadik lehetőségként szabad őket zárójelbe téve úgy élni, hogy nem veszünk tudomást róluk, ám aki azt állítja, hogy ezek a kérdések nem is kérdések, az a valóság elől valamilyen illuzórikus, hazug világba menekül.

Mínthogy azonban „az Istent szeretőknek minden a javukra válik” (Róm 8,28), a kétes eredményű pszichológiai magyarázatok arra mégis csak jók voltak, hogy tudatosítsák hívőkben és hitetlenekben egyaránt, hogy a szentek sem gipszből, márványból vagy marcipánból vannak, hanem testből és halhatatlan lélekből. Ugyanúgy van testük és van ösztönéletük, mint minden más embernek, csak hogy a szent Istenhez való viszonyuk mindent átjár

és átértékel, s életüket annak minden vonatkozásával színeváltozásba, transzfigurációba emeli a kegyelem.

Erkölc, vallás, szentség – három valóság, melyeknek közük van egymáshoz, részben feltételezik is egymást, mégsem azonosak egymással. A mindennapi tapasztalat is igazolja, hogy az erkölcsös ember nem feltétlenül vallásos, a vallásos pedig nem feltétlenül erkölcsös, a túlon túl erkölcsös és messzemenően vallásos ember pedig többnyire egyáltalán nem szent. Ezzel szemben a szentek közül jónéhány korántsem feltűnően erkölcsös és vallásos, inkább valami más, ami sugárzik belőle és megragadja a környezetét: egyszerűen az, hogy jó ember. Vallásossága és erkölce Istenből ered.

P. Barsi Balázs OFM: Az életszentség titka című könyve nyomán

FEJTÖRŐ

- Milyen fáról nem ehettek az ősszülők? – 1. Almafáról - 2. A kert egyik fájáról		
- Mit vesztett el az ember az ősbűn miatt? – 1. A szabad akaratát – 2. A megszentelő kegyelmet		
- Kihez intézte Isten az „ősevangélium szavait? – 1. A kigyóhoz – 2. Évához		
- Ki ölte meg testvérét? – 1. Káin – 2. Ábel		
- Kinek monda Isten: „Nézz fel az égre, és számold meg a csillagokat”? – 1. Ábrahámnak – 2. Jákobnak		
- Hol kellett Ábrahámnak feláldoznia Izsákot? – 1. Az ígélet földjén – 2. Mória hegyén		
- Ki álmodott éjig érő létráról? – 1. Jákob – 2. József		
- Hogy nevezzük a mindannyiunkat terhelő bűnt? – 1. Ősbűn – 2. Áteredő bűn		

Adja össze a számokat! Ha jól tippelt, egy jellegzetes bibliai számot kap.

Mi jut eszébe róla –

- az Ószövetségből: .....
- az Újszövetségből: .....

HIRDETÉSEK

Tudatjuk a kedves hívekkel, hogy Nagyboldogasszony napján, azaz pénteken, az esti szentmise a Szent András-templomban lesz bemutatva. A szentmise előtt, 17:30 órai kezdettel Szentségimádást tartunk az utóbbi idők kegyetlenségeinek áldozataiért.

Közöljük, hogy a Szent András-templom javítására meghirdetett gyűjtés összege, az elmúlt héten 210.- EUR-val gyarapodott. Így az év kezdete óta 9 309.- EUR-t tesz ki. Isten fizesse meg az adakozók nagylelkűségét!

Kérjük, hogy kövessék figyelemmel a faliújságot, melyen aktuális eseményekről szóló hírlevelek találhatóak.

A Római Katolikus Plébánia ezúton szeretné megkérni áldozatkész anyagi támogatását a komáromi Szent András-templom javítására.

Az adományok leadhatók:

a plébánia irodájában,

a Nádor u. 11. szám alatt, hétfő-péntek 8.00 – 12.00 óra között vagy a

0026384970/0900-as számlaszámra,

illetve a **templomi perselyekbe.**

Külföldről történő utalás esetén a számlaszámra vonatkozó adatok a

következők:

IBAN: SK810900000000026384970

BIC/SWIFT: GIBASKBX

Az egész egyházközösség nevében hálásan köszönöm nagylelkű adományát.

Szeretettel telve szívembe zárom Önt és kedves családját.

Elek László
esperes-plébános

HETI LITURGIKUS NAPTÁR

10. vasárnap: ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP

(Szent Lőrinc)

1Kir 19,9a.11-13a; Zs 84; Róm 9,1-5; Mt 14,22-33

Jöjj ki, és állj a hegyre az Úr színe elé!

11. hétfő: SZENT KLÁRA

(Szent Zsuzsanna)

Ez 1,2-5.24-28c; Zs 148; Mt 17,22-27

Ilyen volt az Úr dicsőségének a látványa

12. kedd

(Chantal Szent Johanna Franciska)

Ez 2,8 - 3,4; Zs 118,14-131; Mt 18,1-5.10.12-14

Emberfia, menj el, és hirdetsd igéimet!

13. szerda: BOLDOG XI.INCE PÁPA

(Szent Ponciánusz és Hippolitusz, Boldog Aviánói Márk)

Ez 9,1-7; 10,18-22; Zs 112; Mt 18,15-20

Tégy jelt azoknak a homlokára, akik nyögnek bűneik miatt!

14. csütörtök: SZENT MAXIMILIÁN MÁRIA KOLBE

Ez 12,1-12; Zs 77, 56-62; Mt 18,21 - 19,1

Én intő jel vagyok számotokra

15. péntek: SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE

(NAGYBOLDOGASSZONY) (főünnep)

(Szent Tarziciusz)

Jel 11,19a; 12,1-6a.10; Zs 44; 1Kor 15,20-26; Lk 1,39-56

Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, kinek öltözete a nap

16. szombat

(Szent Rókus)

Ez 18,1-10.13b.30-32; Zs 50; Mt 19,13-15

Mindenkit a maga tettei szerint ítélek meg, térjetek hát meg, és éljetek

A SZENTMISÉK RENDJE
2014. augusztus 11 – 17.

VIII. 11.	Pondelok – Hétfő	7:00 8:00	slovenská magyar	Sv. Anna Szent Rozália	† rodina Kobolková A háborús konfliktusok áldozataiért
VIII. 12.	Útorok – Kedd	8:00 10:00 18:00	magyar slovenská slovenská	Szent Rozália Penzión Sv. Anna	† Zámbo szülőkért † Milán, rodícia a sűrödenci † Dominik a Mária
VIII. 13.	Sreda – Szerda	7:00 8:00 18:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	† Michaela a Stanislav † Sándor és Ilona † Novák család
VIII. 14.	Štvrtok – Csütörtök	8:00 18:00	magyar slovenská	Szent Rozália Sv. Anna	† szülők – István és Ilona † Štefan
VIII. 15.	Piatok – Péntek	8:00 16:30 18:00	magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Ondrej Szent András	† szülők – Gyula és Szeráfina za živú rodinu † Ilona, Gyula
VIII. 16.	Sobota – Szombat	8:00 18:00 18:00	magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Rozália Szent András	† édesanya Mária † rodícia a starí rodícia † nagyszülők
VIII. 17.	20. NEDELJA CEZ ROK ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP	8:00 9:00 11:00 18:00	magyar slovenská magyar magyar	Szent Rozália Sv. Ondrej Szent András Szent András	† Ferenc † krsná matka Helena, Jozef a Jarmila Miséző pap szándékára Szándékra

„hogy egyik legyenek”